

Beszélgetés Bercsényi György iskolaigazgatóval

Bercsényi György történelemszakos tanár 1973 óta dolgozik a pedagógus pályán. Tanított Budapesten és Érden a 6. Sz. és a 9. Sz. Általános Iskolában. Utóbbiban igazgató-helyettes is volt, ahol gyakorlatot szerzett az intézményvezetői munkában. 1988-ban Érd város Művelődésügyi Osztályának tanulmányi felügyelője lett. Egyik feladata volt megszervezni Érd és környéke iskoláinak szakmai továbbképzéseit, tanulmányi versenyeit. 2000-ben kezdte meg tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Pedagógiai Tanszékének Közoktatás vezetői szakán, ahol idén államvizsgázik. Az itt szerzett ismeretek gyakorlatban való alkalmazásának lehetősége csábította az igazgatói pályázat beadására.

Megválasztása óta már fél év telt el. Ennek apropójaként kértem meg egy rövid beszélgetésre az eddig eltelt időszak történéseiről és terveiről.

– Köztudomású, hogy az igazgatóválasztást felfokozott érdeklődés kísérte, kialakult egy izléstelen kampány Ön és az iskola ellen, amely sajnos nem volt mentes erőszakos megnyilvánulásoktól sem. Mindezek érzékenyen érintették a becsületesen dolgozó pedagógusokat is. Hogyan, milyen érzelmekkel fogadta mindezt, majd később a nevelő- és a képviselő-testület által hozott döntést az Ön javára?

– Természetesnek tartom a felfokozott közhangulatot, amely azt bizonyítja, hogy az iskola sorsa mindenkit érdekel. Az is természetes, hogy többen azt a pályázót támogatják – pedagógusok és szülők egyaránt –, akinek munkáját már ismerik és jónak is tartják. Ez általános tapasztalat. Minden választónak joga saját véleménye alapján dönteni. Baj csak akkor van, ha visszaélnék a demokráciával, és erőszakos módon próbálják elképzeléseiket győzelemre juttatni. Ehhez hasonló történet nálunk is. Nagyon váratlanul ért a szülők részéről az „elenséges” fogadtatás bemutatkozásom és a választás alkalmából, 2001. június 19-én. Nem értettem, miért teszük. Amikor azonban kiderült, hogy a jelenlevők csak a szülők egy szűk rétegének véleményét képviselték, illetve olyanokét is, akiknek az iskolához semmi közük sem volt, megnyugodtam. Meglepett, és nagyon jól esett, hogy a tantestület nagy többsége (78%-a) engem választott, és az önkormányzati képviselők 64%-a is rám és pedagógiai programomra szavazott. Ezt nagyon megtisztelőnek érzem, s a felém irányuló abszolút és feltétlen bizalomnak tulajdonítom. Nem igazgató szeretnék lenni elsősorban, hanem a pedagógusok, szülők és tanulók partnere, hogy velük együttműködve, közösen egy jó iskolát hozzunk létre, amelyben minden gyerek otthon érzi magát.

– A külső szemlélő számára úgy tűnik, hogy lecsillapodtak a kedélyek, mindenki végzi a maga munkáját. Hogyan kezdődött a tanév?

– A tanévnyitás zökkenőmentes volt, a nevelők többsége bizalmába fogadott, és a szülőkkel is jó kapcsolatot sikerült kialakítanom. Velük és a diákönkormányzattal összefogva azonnal hozzákezdünk az iskola pedagógiai programjának módosításához, csak annyit vállalva, amennyit teljesíteni tudunk, és természetesen megőrizve régi és jó hagyományainkat. Ezzel kapcsolatban minden szülő elmondhatta elképzeléseit, elsősorban az osztályszülői értekezleteken, de bármikor bejöhettek az iskolába is javaslataival. A programot 2001. október 15-én fogadta el a nevelőtestület, amely tartalmazza többek között pedagógiai alapelveinket, oktató- és nevelőmunkánk feladatait és eszközeit, a személyiség- és közösség-fejlesztéssel kapcsolatos tennivalóinkat.

– Milyen változtatásokat szeretne megvalósítani, hogy a tárnoki iskolából jó iskola legyen, amelyre büszke lehet a gyerekek, a pedagógus és a szülő egyaránt?

– Nagyon fontosnak tartom az egységesebb szemlélet kialakítását mind a nevelés, mind pedig az oktatás területén. A kezdethez elsődleges feladatnak tekintem a tanulókkal szemben támasztott követelmények és az értékelés egységessé tételét. Szeretnénk csökkenteni a buktások számát úgy, hogy teljesítmény legyen mögötte, miközben figyelembe vesszük a tanulók adottságait és a hozzáállását is. Készül az új pedagógus munkaköri leírás, és felülvizsgáljuk a szervezeti és működési szabályzatot. Nyitottá kívánjuk tenni az iskolát, amely megköveteli a külső kapcsolatok ápolását és a kívülállók betekintését az iskola életébe. Folyamatosan részt kívánunk venni a gyerekekkel nemcsak közvetlen környezetünk, az iskola, hanem lakóhelyünk rendben tartásában és szépítésében is. Ezek által környezetünk megóvására, értékeink megbecsülésére neveljük őket. Nagyon fontosnak tartom, hogy a pedagógusok ismerjék meg egymás munkáját. Ez lehetővé teszi saját maguk értékelését, megnyugtatja, vagy jobb munkára sarkallja őket. E célú szolgálják az óralátogatások, bemutató órák és a továbbképzések. Ez utóbbit folyamatosan szeretnénk biztosítani minden nevelőnek oly módon, hogy saját maga válasszon, de elképzeléseit az iskola igényeivel ötvözze. Büszke vagyok arra, hogy nemrég mi tartottunk bemutató órával egybekötött továbbképzést – magyarból az 5. és matematikából a 4. évfolyamon – Érd, Sósút és Százhalombatta pedagógusai számára. A rendezvény iránti érdeklődést a megjelentek nagy száma bizonyította.

– Minden pedagógus azon fáradozik, hogy a lehető legtöbb gyerek minél több jó tulajdonsággal és minél többféle ismerettel rendelkezzen végzős korára. Mindannyian tudjuk azonban, hogy manapság egyre nehezebb a nevelők ilyen irányú törekvése. Hogyan vélekedik erről?

– Az oktatás-nevelés egy tripoláris folyamat, amelynek aktív résztvevője a gyerek, a szülő és a pedagógus. A gyermek a befogadó fél, a másik kettő pedig az ismeretek és tapasztalatok átadója, és személyisége a gyermek számára egy fajta mintául szolgál. A konfliktusok elsősorban abból adódnak, hogy a pedagógus és szülő nevelési elvei, gyermekkel szembeni elvárásai nem mindig egyformák, ezért nem képesek az együttműködésre.

– Tudna erre példát is mondani?

– Itt van például a házirend. Nemcsak a pedagógusok, hanem a diákönkormányzat is úgy határozott, hogy tilos az iskolában a kirívó öltözködés és hajviselet, a hajfestés, a cigarettázás, a mobiltelefon használata. Nagyon nehéz betartatni, ha a szülőnek más a véleménye. Hasznos lenne az iskolaköpeny is, de nem lehet kötelezővé tenni, mert ez a gyerek és a szülő jogait sértené, csak azt írhatjuk elő, hogy ruházata tiszta és rendes legyen.

– Rohanó, egymással versengő, információktól terhes világunk alkalmazható tudást és egyre szélesebb tájékozottságot igényel, hiszen csak azok maradhatnak talpon, akik képesek életük során – ha kell többször is – szakmát váltani, újat tanulni. Ön szerint mi szükséges ahhoz, hogy egy gyerek sikeres felnőtté váljon?

– Biztos és alapos ismeretekre, amit gyakorlás nélkül nem lehet elsajátítani. A pedagógusok változatos módszerei sem tudják pótolni az otthoni gyakorlás hiányát, ami az írásbeli és szóbeli házi feladatok elmulasztásából fakad. Pedig minél többet gyakorolunk valamit, annál biztosabbak leszünk benne. A gyerekek munkafegyelmen tehát változtatnunk kell. Ez azért olyan nehéz, mert egyrészt a tudás megszerzése nagy erőfeszítést igényel, másrészt jelenleg nincs a tudásnak megfelelő becsülete, sem anyagilag, sem pedig erkölcsileg. A gyerek nap mint nap találkozik az utóbbi ténnyel, és saját nevelőinek helyzete is példát szolgáltat rá. A sikeres élethez azonban nem csak ismeretekre van szüksége, hanem számos jó tulajdonságra is, amit sok szülővel ellentétben fontosabbnak tartok, mint a lexikális tudást. Ilyen a becsületesség, felelősségérzet, szolgálatkészség, leleményesség, kötelességtudás, fegyelmezettség, jó kapcsolatteremtő képesség, amelyeket hasznosan tud kamatoztatni az életben.

– Szeptember óta kötelező az iskolák számára az ISO minőségirányítási rendszer bevezetése. Mit jelent ez?

– Iskolánk az OKKER Pedagógiai Szolgáltató Intézet segítségét kérte a rendszer bevezetésének lebonyolítására, és az OKAIM minőségbiztosítási programot választotta. Ez egy partnerközpontú működést szolgáló modell, amelynek alapvető feladata az iskolai partnerek (elsősorban a tanulók, pedagógusok, szülők és a fenntartó) elégedettségének növelése. Alapja az a ne-

velőtestületünk által vallott felfogás, hogy az oktatás szolgáltatás, tehát a pedagógusoknak figyelembe kell venniük azok véleményét is, akiknek szolgáltatnak. Az iskola csak akkor tudja eredményesen ellátni feladatait, ha figyel a partnerek visszajelzéseire, javaslataira, és egyeztetni velük saját tapasztalatait. Ezek alapján bizonyos keretek között folyamatosan változtatja pedagógiai programját. A minőségbiztosításnak köszönhetően az iskola élete az eddigihez képest sokkal átláthatóbbá válik, folyamatos lesz az ellenőrzés és mérés, nemcsak az iskolán belül, hanem külső szakértők bevonásával is. Mindezek, a régi központi irányítású szakfelügyeleti rendszerrel szemben, nagyobb szabadságot, de nagyobb felelősséget is rónak a fenntartóra és az iskolára.

– Szent-Györgyi Albert Nobel-díjas tudósunk örökérvényű hitvallása szerint: „Az iskola dolga, hogy megtanítassa velünk, hogyan kell tanulni, hogy felkeltse a tudás iránti étvágyunkat, hogy megtanítsa bennünket a jól végzett munka örömeire és az alkotás izgalmára, hogy megtanítsa szeretni azt, amit csinálunk, és hogy segítsen megtalálni azt, amit szeretünk csinálni.” Őszintén kívánom, hogy mindezek sikerüljenek Önöknek is!

Dr. Gergely Istvánné

„Tanárhumor”

A diákhumort, az iskolai csacskaságokat gyakran és sokszor emlegetjük. Azonban kevesen tudják, hogy a tanárok is mondanak a diákokéhoz hasonló elszólásokat. Ezekből adunk most közre néhányat.

- Te jelentkezel, vagy csak a szárnyaid próbálgatod?
- Két macska verekedés közben szebben ír, mint te!
- A fáraó a múmia alapanyaga.
- Megint elmagyarázom máshogyan is. Most hányan értitek? Még kevesebben?
- Magas ez neked, mint disznónak az emeletes ól.
- Ne zavarjátok Dávidot! Ő önmagának is elég zavaró.
- Aki még ébren van, az nézze meg a 36. ábrát!

Megjelent a Sulisok(k) iskolai újság
2001. novemberi számában.

FELHÍVÁS

Tárnok Nagyközség Önkormányzata
felhívja a Tisztelt lakosok figyelmét, hogy Tárnokon

LOMTALANÍTÁS

lesz.

Kérjük, hogy 2002. április 15-én (hétfőn)
7.00–7.30 óra között helyezték ki
felesleges tárgyaikat, mert a hulladékszállító
gépjárművek ebben az időpontban indulnak el
községünkben.